Veszprém, 1888. február 17. – Balatonlelle, 1969. november 5.

Értelmiségi családban született, apja tanító volt. Elemi és középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte. A piarista gimnáziumban érettségizett, ezután egy évig jegyzőgyakornokként dolgozott, Szombathelyen közigazgatási tanfolyamot végzett. 1908-ban jegyzői oklevelet szerzett, majd Bakonyszentkirályon, később Szabadbattyánban segédjegyzőként dolgozott. Tanulmányait a fővárosban fejezte be, 1913-ban, a Királyi Magyar Tudományegyetemen államtudományi doktori címet szerzett. 1918-ban kinevezték Csősz község jegyzőjének. 1920-ban megválasztották Veszprém vármegye aljegyzőjévé, majd egy évvel később Veszprém város helyettes adóügyi tanácsosa, 1921 októberétől városi főjegyző. Húszéves hivatalnoki tevékenysége alatt tevékeny részt vállalt a város közéletében; a helyi sportegyesület alelnöke, majd társelnöke s ellátta az irodalmi Petőfi Kör alelnöki tisztét is. 1941. február 8-ától Veszprém polgármestere, de a Sztójay–kormány idején, 1944. júniusban kényszernyugdíjba helyezték. 1945-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba s tagja lett a vármegyei nemzeti bizottságnak. 1947 nyarán csatlakozott a Demokrata Néppárthoz, s a párt Veszprém vármegyei választási listájáról bekerült a törvényhozásba. Mandátumának eljárta után minden gazdasági érdekeltségéről és funkciójáról lemondott, 1951-ben a közélettől teljesen visszavonulva Balatonlellére költözött.